

การวิเคราะห์ความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ) จากภาพยนตร์ เรื่อง POSE:

SEASON 1

GENDER DIVERSITY ANALYSIS (LGBTQ) FROM MOVIES POSE: SEASON 1

พระมหาบุญคุ้ม วชิรญาโณ (พงษ์ฐิติภา)

Phramaha Boonkhum Vachirayano (Pongthitipa)

จันทนี กันโท

Chanthani Kanto

วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Boonkhum.w4919@gmail.com:

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อวิเคราะห์บทบาทของสื่อการแสดงในการสะท้อนต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ 2) เพื่อวิเคราะห์การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในภาษาอังกฤษในการแสดงภาพยนตร์

วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Pose จำนวน 8 ตอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ วิเคราะห์ลักษณะของตัวละครเพื่อ การตีบท และการรับสื่อที่ชัดเจน ทำให้เห็นลักษณะได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากนั้นได้วิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพยนตร์โดยศึกษาแนวคิดอรรถศาสตร์เพื่อให้เห็นกลวิธีในการประกอบแนวความคิดที่เกี่ยวกับความเป็นตัวละครอยู่ในภาษาภาพยนตร์ ทำให้เห็นว่าผู้ผลิตภาพยนตร์ได้ใช้กลวิธีทางภาษาที่สัมพันธ์กับความคิดความเชื่อในรูปแบบพรรณนาอธิบายเนื้อหาของภาพยนตร์

ผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างขึ้นมาเพื่อสะท้อนให้สังคมได้รับรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ ต้องการให้สังคมยอมรับในสิ่งที่พวกเขาเป็น ต้องการมีพื้นที่เป็นของตัวเอง ต้องการแสดงความสามารถที่เป็นตัวของตัวเอง ต้องการให้สังคมแบ่งพื้นที่เพื่อให้พวกเขาได้อยู่อย่างคนทั่วไป และ

ต้องการเสรีภาพเป็นของตัวเอง และต้องการให้ทุกคนได้รับรู้ว่า LGBTQ มีความสำคัญอย่างไรและการอยู่
ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขและมีความสุข

คำสำคัญ: LGBTQ; ความหลากหลายทางเพศวิถี; เพศวิถี; รักร่วมเพศ; คนข้ามเพศ;

Abstract

This Article aimed to study 1) to analyze the role of media acting in reflecting on LGBTI people; 2) to analyze verbal and non-verbal use in English in film performances

This research was a qualitative research . The tools used to collect data were 8 movie Pose episodes, statistics used for data analysis. including analyzing the character's characteristics for strangulation and receiving clear media making the characteristics more clearly visible Then, the linguistic strategies used in the film medium were analyzed by studying semantic concepts in order to see the strategies in the composition of the concepts relating to character in the film language. It shows that the film producers have used linguistic strategies that relate to the ideas and beliefs in descriptive form to describe the content of the movies.

Analysis data by Descriptive statistics and Content Analysis. The research results were found as follows. The results showed that this film was created to reflect society's perception of gender diversity. want society to accept who they are Want to have your own space want to show their own talent Want society to share space so that they can live like normal people. And want their own freedom and I want everyone to know how important LGBT people are and how to live together in a peaceful and happy society.

Keywords: LGBT; sexual diversity ; Sexuality; homosexual; Transgender

บทนำ

LGBT Pride (แอลจีบีทีไพรด์) คือ การสนับสนุนกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ให้ได้รับสิทธิและความเท่าเทียมในเรื่องต่างๆ ไม่มีการแบ่งแยก หรือเลือกปฏิบัติ ขณะเดียวกันก็เป็นการส่งเสริมให้ผู้มีความหลากหลายทางเพศภาคภูมิใจในเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง ซึ่งการสนับสนุนกลุ่มทางสังคมเหล่านี้ ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนทางสังคม (Social Movement) และเหตุการณ์ปราบจลาจลในครั้งนั้น กลายเป็นชนวนให้ผู้มีความหลากหลายทางเพศและประชาชนจำนวนมาก ออกมาเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิ ความเท่าเทียม และต่อสู้เพื่อเสรีภาพในการแสดงออกทางตัวตน โดยเริ่มจากการเคลื่อนไหวในมหานครนิวยอร์ก ก่อนจะขยายไปยังเมืองใหญ่อื่นๆ และทั่วโลก LGBT Pride. 2564).

LGBTQ ได้ออกมาเรียกร้องสิทธิสมรสอย่างเท่าเทียม โดยเรียกร้องให้แก้ไขกฎหมายสมรส เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการแบ่งแยกความไม่เสมอภาคของคนรักต่างเพศกับกลุ่ม LGBTQ ออกจากกัน รวมถึงสิทธิที่คู่สมรสควรจะได้รับอย่างคู่สมรสตามเพศสถานะที่สังคมยอมรับนอกจากนี้ผลการสำรวจยังแสดงให้เห็นว่าในสังคมไทยยังมีความเชื่อและทัศนคติในด้านลบต่อกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้เกิดเป็นอุปสรรคอันสำคัญที่ทำให้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศไม่สามารถแสดงและพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัจจัยของความเชื่อและทัศนคติด้านลบที่กล่าวมานั้นก็มาจากทั้งสถาบันครอบครัว เพื่อน สถาบันการศึกษา และสถานที่ทำงาน (การยอมรับ LGBTQ ในสังคมไทย. ออนไลน์).

ประชากรกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เช่น อัตลักษณ์ของผู้มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ) ซึ่งประกอบด้วย หญิงรักหญิง (Lesbian) ชายรักชาย (Gay) บุคคลรักสองเพศ (Bisexual) บุคคลข้ามเพศ (Transgender) บุคคลสองเพศ (Intersex) และผู้ไม่นิยามเพศ (Queer) ยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในสื่อด้านข่าว แม้จะได้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลดังกล่าว แม้ว่าสื่อของไทยได้มีการปรับตัวในการให้พื้นที่ในสื่อมากขึ้นและมีความหลากหลายมากกว่าที่เป็นมาในอดีต โดยเฉพาะในสื่อบันเทิง (สิริภพ แก้วมาก, 2559).

โดยการนำเสนอภาพลักษณ์ ของผู้มีความหลากหลายทางเพศในสื่อสาธารณะมักเป็นไปในทางเปี่ยงเบนจากบุคคลในสังคมทั่วไปหรือในฐานะผู้ที่มีความเปี่ยงเบนและพร่องทางจิต ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของสื่อและสังคมโดยรวมต่อบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศที่มีได้มองกลุ่มคน

เหล่านี้ว่าเป็นคนปกติเหมือนกับประชากรทั่วไปที่มีนิยามตนเองว่า “หญิง” หรือ “ชาย” (นิกธยาทิศย,2562).

การรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของผู้มีความหลากหลายทางเพศของสังคมไทยในลักษณะดังกล่าวจึงสามารถเชื่อมโยงได้กับรูปแบบของนำเสนอภาพตัวแทนของสื่อในมิติของเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศสถานะ และการแสดงออกอัตลักษณ์ทางเพศผ่านการสะท้อน และฝังลึกภาพตีตราและการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลดังกล่าวอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้การจัดวาระของสื่อ (๔) ผ่านการเสนอในเชิงเหยียดเพศ ภาพเหมารวมในด้านลบ การไม่มีพื้นที่ในสื่อ และการใช้ภาษาของสื่อได้ขยายความรุนแรงของภาพตีตราที่เกิดขึ้นแก่กลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเนื้อหาของสื่อดังกล่าวสามารถเข้าถึงได้โดยทั่วไปในสังคมและได้พัฒนาไปเป็นวาทกรรมหลัก (Grand Narrative) Macomb’s, M. 2004).

จากการรับรู้ภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศสังคมไทยในลักษณะดังกล่าว กลุ่มคนเหล่านี้จึงมักถูกนิยามในลักษณะของ “ผู้มีความเปี่ยงเบนทางเพศ” เนื่องด้วยมิได้มีลักษณะของเพศวิถีอัตลักษณ์ทางเพศ สถานะ และการแสดงออกอัตลักษณ์ทางเพศที่สังคมได้กำหนด สังคมจึงมีทัศนคติต่อบุคคลเหล่านี้ว่ามีความบกพร่อง ไม่ปกติ ซึ่งเป็นการบ่มเพาะให้เกิดอคติและความรุนแรงอันหลากหลายที่แอบแฝงในสังคม อาทิ การดูถูก การเหยียดหยาม และการละเมิดสิทธิความเป็นมนุษย์ขั้นพื้นฐานในรูปแบบต่าง ๆ (Lyotard, J. 1984).

ภาพยนตร์ ถือว่าเป็นศิลปะความบันเทิงที่ดีเยี่ยมและมีบทบาทสำคัญในสังคม ช่วยทำให้มนุษย์เราได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆในชีวิต บางครั้งก็ได้เห็นในสิ่งที่ไม่คิดว่าจะมีคนจินตนาการสร้างมันขึ้นมาได้ ภาพยนตร์ยังช่วยให้คนเราใช้เวลาว่างในการพักผ่อน ได้ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวและคนที่เรารัก จับมือกันเข้าโรงภาพยนตร์เพื่อกระชับความสัมพันธ์ ภาพยนตร์บางเรื่องก็แฝงไปด้วยแง่คิดในการใช้ชีวิตที่ดีมีคุณค่า และยังชี้ให้เห็นผลลัพธ์ของการทำในสิ่งที่เลวร้าย ทุกอย่างมีเหตุและมีผลในตัวบท ภาพยนตร์ตลอด แดมภาพยนตร์ยังสามารถสร้างค่านิยมใหม่ๆในสังคมด้วย ไม่ว่าจะเป็นเทรนด์แฟชั่น วัฒนธรรมที่ดังเข้ามาในชีวิต แม้บางครั้งจะมีการควบคุมการเผยแพร่ในบางฉากบางตอนที่ค่อนข้างล่อแหลมและเป็นสิ่งที่ไม่ดีงาม แต่ทั้งหมดเพื่อคุ้มครองผู้เยาว์ที่ยังต้องได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่หรือผู้ปกครอง ถือว่าเป็นสิ่งที่เหมาะที่ควรแล้ว เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของกองภาพยนตร์ ยิ่งไงแล้วเราควรรับชมเพื่อหาความสุขให้ตัวเอง การเลือกภาพยนตร์ที่ดี คือเลือกในเรื่องที่

ดูแล้วตัวเองจะมีความสุข ละทิ้งอคติทั้งหลาย จะทำให้เรามีอรรถรสในการรับชมมากขึ้น (De Lind van Wijngaarden, J., & Ojanen, T. 2016).

ปัจจุบันภาพยนตร์ คือ สื่อที่ถ่ายทอดอารมณ์ เหตุการณ์ ศิลปะ วรรณกรรม สารคดี และจินตนาการ ออกสู่สาธารณะชน ในรูปแบบภาพเคลื่อนไหว โดยเน้นไปที่ความบันเทิง จากคนกลุ่มหนึ่งที่รวมตัวกันลงทุนเพื่อสร้างสรรค์เรื่องราวหรือเหตุการณ์ขึ้นมา โดยอาศัยเทคนิค และความชำนาญในการจัดสร้าง มีวัตถุประสงค์เน้นการขายความบันเทิง เพื่อการศึกษา และก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้รับชม และทรงคุณค่าของประวัติศาสตร์ไว้ บทภาพยนตร์ จะมีคุณค่าต่อการศึกษาหรือไม่ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการเผยแพร่ หากต้องการแค่ขายความบันเทิง ส่วนมากจะขึ้นอยู่กับอินเนอร์ของนักแสดง เน้นส่งบทให้นักแสดงถ่ายทอดความรู้สึกกันมากกว่า ถ้าเปรียบก็คงจะเหมือนละครน้ำเน่าบ้านเรา แต่หนังแบบนี้ขายได้ทุกยุคทุกสมัย เพราะคนส่วนมากที่ซื้อตั๋วเข้ามาดูหนัง ก็เพื่อต้องการผ่อนคลายหรือหากิจกรรมทำกันยามว่าง มากกว่าที่จะมาแสวงหาความรู้ แต่หากเน้นการศึกษา ภาพยนตร์แนวประวัติศาสตร์ถือว่าให้ประโยชน์ด้านการศึกษาได้มากที่สุดทีเดียว รวมทั้งภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับสารคดีที่นำเสนอภาพเหตุการณ์จริงเผยแพร่ต่อสาธารณะชน (ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่ทรงอิทธิพลสูงสุด ที่จะนำคุณเข้าสู่ความบันเทิงใจแบบไร้ขีดจำกัด. ออนไลน์).

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ) เพื่อให้เห็นว่าในสังคมยังมีความเชื่อและทัศนคติในด้านลบต่อกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้เกิดเป็นอุปสรรคอันสำคัญที่ทำให้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศไม่สามารถแสดงและพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัจจัยของความเชื่อและทัศนคติด้านลบที่กล่าวมานั้นก็มาจากทั้งสถาบันครอบครัว เพื่อน สถาบันการศึกษา และสถานที่ทำงาน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการถูกกีดกันสิทธิในทางเพศด้วยเหตุผลใดก็ตาม คนในสังคมควรจะเคารพในเรื่องของสิทธิมนุษยชนของกันและกัน เนื่องจากว่าไม่ว่าจะเป็นเพศใด ทุกคนล้วนมีสิทธิและเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน ต่อไปเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านสิทธิมนุษยชนมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวิเคราะห์บทบาทของสื่อการแสดงในการสะท้อนต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ในมิติต่างๆ ได้แก่ เนื้อหาภาพยนตร์ ตัวนักแสดง และเสนอภาพตัวแทนของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศเพื่อสะท้อนสังคมปัจจุบันเพื่อศึกษา

2. เพื่อศึกษาการวิเคราะห์การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในภาษาอังกฤษในการแสดง
ภาพยนตร์เรื่องนี้และ บริบทต่างของนักแสดงที่สื่อสารออกเป็นเรื่องราวของเนื้อหาภาพยนตร์

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

1.ด้านเนื้อหาการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์ โดยการบันทึก
หน้าจอที่เลือก แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนาได้ศึกษาวิดีโอภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่โดดเด่น มา
วิเคราะห์หาข้อมูลและวิเคราะห์แต่ละบทบาทของนักแสดงที่สื่อสารออกมา ในแต่ละตอนของ
ภาพยนตร์

2.การเก็บรวบรวมข้อมูลศึกษาจากภาพยนตร์ เรื่องภาพยนตร์ เรื่อง POSE:
SEASON 1

3. การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครเพื่อการตีบท และการรับสื่อที่
ชัดเจน ทำให้เห็นลักษณะได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากนั้นได้วิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพยนตร์โดย
ศึกษาแนวคิดอรรถศาสตร์เพื่อให้เห็นกลวิธีในการประกอบแนวความคิดที่เกี่ยวกับความเป็นตัวละคร
อยู่ในภาษาภาพยนตร์ ทำให้เห็นว่าผู้ผลิตภาพยนตร์ได้ใช้กลวิธีทางภาษาที่สัมพันธ์กับความคิดความ
เชื่อ ผู้วิจัยจึงใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาในการหาคำตอบ ที่มีในภาพยนตร์ และที่เกิดขึ้นในสังคม
กลวิธีทางภาษาจึงกลายเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายให้แก่คนในสังคม

4.การนำเสนอข้อมูลการนำเสนอข้อมูลของผลการวิจัย เรื่องการวิเคราะห์ความ
หลากหลายทางเพศในภาพยนตร์ ภายใต้บริบทนานาชาติ เป็นการศึกษาความเป็นมาและคุณลักษณะ
ของความหลากหลายทางเพศที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่ได้ศึกษามาเป็น
ภาพและเสียงที่เป็นวิดีโอ โดยได้ถอดมาข้อความเสียงออกเป็นตัวหนังสือก่อน จากนั้นได้นำเสนอ
ข้อมูลโดยใช้เป็นตัวอย่างประกอบการอธิบายกลวิธีทางภาษาเชิงพรรณนา ที่ใช้ในภาพยนตร์จาก
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในการอธิบาย โดยมีนักแสดงเป็นตัวดำเนินเรื่อง โดยจะยกมาแต่ละวิดีโอ
มานำเสนอ

ผลการวิจัย

แนวความคิดภาพยนตร์เรื่องนี้ได้กำหนดทิศทางคือการสื่อสารของชาว LGBTQ กรุงเทพมหานคร นิวยอร์กในช่วงปีที่ 1987 ซึ่งในยุคนั้นเป็นจุดกำหนดของวัฒนธรรมชาวเกย์ ที่มีการบ่งบอกความเป็นตัวของตัวเองและรวบรวมความน่าสนใจในความหลากหลายทางเพศ รวมถึงยุคนั้นเกย์ไม่เป็นที่ยอมรับของทุกคนและและมีประเด็นโรคเอดส์กำลังแพร่ระบาด และผู้คนในสมัยนั้นยังมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโรคนี้ในแบบผิด ๆ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เหล่าบรรดา LGBTQ นั้นยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเท่าที่ควร หนังสือถึงการต่อสู้จากมุมเล็ก ๆ ของเมืองใหญ่ ที่ทุกคนสร้างพื้นที่ให้ตนเองได้มีที่ยืนในสังคม เช่น เกย์ กะเทย เพศที่สาม หญิงข้ามเพศ ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรว่า เป็นภาพยนตร์ที่ดีและสามารถนำมาเผยแพร่ให้ทุกคนได้จักที่มาที่ไปของ ความหลากหลายทางเพศหรือ เหล่าบรรดา LGBTQ และที่สำคัญยังมีการสื่อสารความหมายโดยวัจนภาษาและอวัจนภาษาเป็นการตอกย้ำความหมาย ความรู้สึก ความนึกคิดของบทภาพยนตร์ที่สื่อออกมาในยุคนั้นๆ และเพื่อก้าวสู่ยุคที่เกิดการยอมรับในตัวของพวกเขาให้ได้เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศนั่นเอง

การวิเคราะห์วัจนภาษาและอวัจนภาษา

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่าจากการวิเคราะห์พบว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ใช้วัจนภาษาที่ปรากฏในเรื่องนี้ส่วนมากจะการใช้การสื่อสารด้วยการแสดงพฤติกรรมของนักแสดงแต่ละคนที่มีเอกลักษณ์ที่เป็นของตัวเอง ซึ่งที่เป็นสื่อในการใช้ลายลักษณ์อักษรเป็นตัวหนังสือ การเรียบเรียงเป็นประโยค การใช้คำพูดประโยคสั้นๆ ในการบรรยายบทพูด บทอ่าน บทเขียน บทสื่อสาร บททำนอง บทเพลง แลบทอื่นๆที่เกี่ยวข้องของนักแสดงทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆที่ใช้ในการพากย์ภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำนองเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงประกอบภาพตั้งแต่ฉาก แต่ละตอนที่มีความหมาย และการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไปของตัวแสดงแต่ละคนให้เกิดวัจนภาษาที่สมบูรณ์แบบมากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่าวนการใช้วัจนภาษานั้นที่ไม่ใช่คำพูดหรือการบรรยายภาพ ใช้วัจนภาษาล้วนๆ ที่สามารถสื่อสารออกมาให้เราได้รับชม และรับรู้ว่่าสิ่งที่เรากำลังมองหรือดูนั้นหมายความว่าอย่างไร ให้ความหมายเป็นอย่างไร ความรู้สึกของนักแสดงแต่ละคนว่าแสดงออกมาในด้านไหน ทั้งนี้นักแสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ให้ความหมายของแต่ละบทบาทโดยมีการสื่อสารทางร่างกาย จิตใจ แววตา ท่าทาง อิริยาบถต่างๆ มองได้จากภาพ แสง สี เสียง สิ่งแวดล้อมรอบข้าง

ท่าทางที่แสดงออกมา ความรู้สึกระหว่างนักแสดงที่สื่อความหมาย โทนสี โทนภาพ เสียง แสง รส กลิ่น เช่นการจูบ การอ้อม การกระพริบตา การมองตา การกอด การตบ การจับมือถือแขน การเต้น การร้องเพลง การหายใจ การสัมผัสต่างๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องนี้นักแสดงล้วนใช้ภาษากายในการถ่ายทอดออกมาจากความรู้สึกที่เราสัมผัสได้ให้ออกมาเป็นบทละครหรือบทภาพยนตร์ ทั้งนี้การใช้วงนภาษาและอวัจนภาษาล้วนทำให้ผู้ได้รับชมหรือผู้ที่ต้องการรับรู้ได้เข้าใจความหมายของเรื่องนี้มากขึ้น และตอบสนองความต้องการของผู้รับชมได้อย่างสมบูรณ์แบบเช่นกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ภาพยนตร์เรื่อง POSE เป็นการสร้างจากเรื่องจริงของความหลากหลายทางเพศที่ต่อสู้เพื่อเสรีภาพของตัวเองและทำให้เกิดการยอมรับในสังคมของชาว LGBTQ ความเป็นตัวของตัวเอง เปิดโลกให้มองมุมมองที่ใหญ่ขึ้น วิถีชีวิต วัฒนธรรมของ LGBTQ ตลอดจนการต่อสู้เพื่อให้ได้มาถึงการยอมรับในพวกตัวของเขา โดยสรุปอภิปรายผลการวิจัยประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ความหลากหลายทางเพศ

จากผลการวิเคราะห์พบความหลากหลายทางเพศในภาพยนตร์เรื่องนี้ค่อนข้างมีความหลากหลายซึ่งเราจะเห็นได้ชัดเจนว่าทุกเพศมีความต้องการที่จะแตกต่างกันออกไปในสังคมนั้นๆ ทุกเพศต้องการมีเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน ทุกเพศต้องการการยอมรับและความเข้าใจจากสังคมที่ตัวเองอาศัยอยู่ เพราะทุกเพศมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศ ชาย เพศหญิง เพศที่สาม เกย์ กะเทย ทอม ดี หรืออื่นๆซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้บ่งบอกความชัดเจนของแต่ละเพศว่าเราต้องการอะไร เขามีบุคลิกภาพเป็นของตัวเองอย่างไร และเขาสื่อให้เห็นแล้วว่าความหลากหลายทางเพศเขาต้องการอะไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา ภาณุเดช และคณะ. (2562). ได้เรียบเรียงข่าวเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๕๐ จำนวน ๑,๓๔๕ ชิ้น โดยพบว่าการให้พื้นที่ข่าวที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวทางสังคมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของผู้มีความหลากหลายทางเพศมีเพียง เล็กน้อยของข่าวทั้งหมด แต่พบว่าการเพิ่มจำนวนการนำเสนอและการให้พื้นที่ข่าวดังกล่าวนั้นขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือจากปีละข่าว ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เพิ่มมากขึ้นเป็น ๑๐ ข่าว ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ข่าวส่วนใหญ่ประกอบกับการตอบโต้ของรัฐที่ละเมิดสิทธิหรือกีดกันผู้มีความหลากหลายทางเพศการเรียกร้องสิทธิต่างๆ การประชุมสัมมนาทางวิชาการ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศขององค์กรต่างๆและการเปิดเผยแสดงตัวตนของผู้มีความหลากหลายทางเพศ

LGBTQ

จากผลการวิเคราะห์พบว่า คือความหลากหลายทางเพศ ซึ่งที่จริงแล้วจากการศึกษาวิจัยพบว่า ความหลากหลายทางเพศนั้นไม่ได้หมายถึงแค่เพศที่สามแต่ในภาพยนตร์เรื่องนี้รวมถึง ชายรักชาย หญิงรักหญิง ชายรักกะเทย ผู้หญิงรักกะเทย หรือแม้แต่เพื่อนรักเพื่อน หมายความว่าความหลากหลายทางเพศนั้นมีอัตลักษณ์หรือความชอบส่วนตัวที่เราไม่สามารถบังคับได้ และพวกเราก็มีเอกลักษณ์ความเป็นตัวตนสูงมาก ทั้งการแสดงออก การแต่งกาย ความสามารถพิเศษ และต้องการเป็นตัวของตัวเองที่ทุกคนต้องยอมรับในสิ่งที่พวกเขาเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ LGBTQ ถูกถามถึงเพศกำเนิดที่ตัวเองตอบไม่มี "เพศที่สาม"อาจทำให้ไม่เข้าใจเนื่องจากคิดว่าเพศที่สามคือเพศหนึ่งในสังคมไทย (Ojanen, 2009) เช่นเดียวกับข้ออัตลักษณ์ทางเพศที่ถามความรู้สึกว่าเป็นเพศใดพบว่ากลุ่มตัวอย่างบางส่วนระบุคำตอบอื่นๆ เช่น เกย์ เลสเบี้ยน หรือกะเทยเนื่องจากอาจเข้าใจว่าเหล่านั้นเป็นเพศหนึ่งในกลุ่มเพศที่สาม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเกย์ และเลสเบี้ยนไม่ใช่เพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศแต่เป็นรสนิยมทางเพศ (Kittitteesack & Matthews, 2017) ส่วนกะเทยก็เป็นนิยามที่ใช้ในสังคมไทยเท่านั้น (Suryakant, ๒๐๑๔) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ LGBTQ ในประเทศไทยยังมีอยู่อย่างจำกัด และยังต้องการการพัฒนาเนื่องจากแนวคิดด้านความหลากหลายทางเพศ และมิติที่หลากหลายจัดว่าเป็นแนวคิดใหม่ในสังคมไทย แม้ว่าจะถูกนำเสนอผ่านสื่อสังคมเพิ่มขึ้นแต่ก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย และจำกัดอยู่ในผู้สนใจเฉพาะกลุ่ม (Kittitteesack, & Matthews, ๒๐๑๗) ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากวัฒนธรรมของไทยที่เชื่อว่าการพูด การสื่อสารหรือแสดงออกเกี่ยวกับเพศเป็นเรื่องน่าอาย และเป็นเรื่องส่วนบุคคล (UNDP, USAID, 2012) หรือการยังไม่ให้การยอมรับกลุ่ม LGBTQ อย่างแท้จริง ทำให้องค์ความรู้เหล่านั้นยังไม่ได้รับการบรรจุไว้ในระบบการศึกษาพื้นฐานอย่างจริงจัง และกลายเป็นอุปสรรคสำคัญในการศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ด้าน LGBTQ ในประเทศไทย (UNDP, USAID, 2014; Boonmonekon & Jackson, 2012)

ชายรักชาย

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ชายรักชาย ในภาพยนตร์เรื่องนี้เด่นชัดมาก คือความรักระหว่างผู้ชายรักผู้ชายซึ่งก็ไม่ได้ต่างจากชายรักหญิงหรือหญิงรักชาย แต่เป็นความพึงพอใจของชายที่เกิดขึ้นระหว่างสองคนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ งานวิจัยที่กล่าวถึงชายรักชาย ที่นิยามความหมายเฉพาะไปถึง "เกย์" แล้วนั้น ยังมีงานวิจัย ที่ได้กล่าวถึงกะเทย หรือสาวประเภทสองในสังคมไทย ซึ่งมีความ

แตกต่างหลากหลายทั้งในเรื่องของเพศสภาพ และเพศวิถี โดยเปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2546) ได้ศึกษาประวัติ และการดำเนินชีวิตของกะเทย รวมทั้งตัวตนทางเพศที่ต่างไปจากหญิงชาย สิ่งที่ค้นพบ และข้อยืนยันที่ใช้เป็นมุมมองในการทำความเข้าใจวิถีชีวิตเรื่องเพศ ก็คือ เพศ มีความหมายเป็นสถานะหนึ่งๆ ซึ่งแต่ละสถานะย่อมมีความเป็นตัวตนที่แตกต่างกันไป จะยกให้ตัวตนหนึ่งใดเป็นหลักยึด และคาดหวังให้ตัวตนแบบใหม่ๆ ที่แสดงออกต่อคนรอบข้าง มีบทบาทสอดคล้องหรือรับเอาตัวตนที่คนในสังคมคุ้นชินอยู่ก่อนแล้ว เป็นตัวแบบคงไม่เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะชาติ ทองอ่วม (2564). ได้ให้ความเห็นสำหรับภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในละครโทรทัศน์ทั้ง เกย์ ตู๊ด กะเทย มักจะถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบที่ตลกเกินความเป็นจริงเสมือนหลุดออกมาจากการตลกคือการนำเสนอของสื่อ ทั้ง ๆ ที่ในโลกแห่งความเป็นจริง ชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นอาจไม่ได้สวยงามสนุกสนาน มีสีสันตระการตาอย่างที่เห็นในหน้าจอโทรทัศน์ นั่นเป็นผลพวงมาจากพื้นที่สำหรับตัวละครเหล่านั้นมีจำกัด เพราะพระเอกนางเอก ต้องเป็นคู่ผู้ชาย-ผู้หญิง ดังนั้นตัวละครเพศที่สามส่วนใหญ่จึงได้เพื่อนนางเอก หรือคนใช้ซึ่งมีบุคลิกที่แสดงออกมาชัดเจนเป็นสีสันไว้ก่อน (ณัชชาวงศ์ใหญ่, 2559)

คนข้ามเพศ

จากผลการวิเคราะห์พบว่า คนข้ามเพศหรือแปลงเพศนั้น คือคนที่เขาไม่ต้องการในรูปลักษณะของเขาที่เป็นอยู่ และต้องการเปลี่ยนแปลงตามที่ใจต้องการ จากผู้ชายกลายเป็นผู้หญิงซึ่งขัดต่อสังคมที่อาศัยอยู่หรือเป็นเรื่องแปลกของสังคมที่ไม่สามารถยอมรับในสิ่งที่เขาต้องการเป็นอยู่นั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนวัฒน์ และ คณะ, (2558)กล่าวไว้ว่า คนข้ามเพศ และผู้มีความหลากหลายทางเพศหมายรวมถึงผู้ที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด และผู้ที่ต้องการแสดงออกถึงเพศสภาพที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด โดยในบุคคลเหล่านี้จะมีกลุ่มหนึ่งที่รู้สึกว่าจะต้องหรือเลือกที่จะแสดงออกในลักษณะที่ขัดแย้งกับความคาดหวังที่สังคมมีต่อบทบาททางเพศโดยกำเนิดไม่ว่าจะด้วยการแสดงออกถึงความแตกต่างนี้ผ่านภาษาการแต่งกาย เครื่องประดับ เครื่องสำอาง หรือการดัดแปลงส่วนต่างๆ ของร่างกาย

พฤติกรรมทางเพศ

จากผลการวิเคราะห์พบว่า พฤติกรรมทางการเพศของเพศที่สามนั้น ค่อนข้างมีพฤติกรรมที่สูงกว่า ผู้ชายหรือผู้หญิงธรรมดาทั่วไป เพราะค่อนข้างมีพฤติกรรมที่รุนแรงและต้องการเรียนรู้แลกเปลี่ยนจนทำให้เกิดการเป็นโรคต่างๆตามมา มีพฤติกรรมเด่นขาด กล้าทำกล้าพูด กล้าแสดงออก

และเป็นตัวของตัวเองสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญศักดิ์ และ จิตต์ระพีง, (2554)กล่าวไว้ว่า ปัญหาพฤติกรรมทางเพศจึงเป็นปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีเพศหญิงและเพศชาย พฤติกรรมทางเพศแบบหนึ่งอาจเป็นสิ่งที่ถูกต้องและยอมรับได้ในสังคมหนึ่ง แต่อาจไม่ได้รับการยอมรับในอีกสังคมหนึ่ง ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทางเพศดังกล่าวเป็นเรื่องผิดประเพณี เป็นพฤติกรรมที่เกินขอบเขตของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมในสังคมนั้น ที่ยึดถือปฏิบัติมานานหลายชั่วอายุคน

เสรีภาพ

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการสื่อให้ทุกคนในโลกรับรู้ความหลากหลายทางเพศ ต้องการเสรีภาพเป็นของตัวเอง ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการให้สังคมมีพื้นที่ให้กับพวกเขา ต้องการเป็นตัวของตัวเองโดยที่ไม่มีใครมองพวกเขาว่าเป็นขยะสังคม เขาต้องการแสดงความสามารถของตัวเองให้คนอื่นได้รับรู้ได้เห็นในสิ่งที่พวกเขาเป็น ดังนั้นเขาจึงต้องการมากที่สุดคือเสรีภาพให้กับตัวเอง และสังคมที่เขาต้องการอยู่ให้เกิดการยอมรับจากคนรอบข้างซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินณภัฏ แสงมา (2520) ทำการวิเคราะห์หาทหกรรมเรื่องเสรีภาพทางเพศในการตอบปัญหาทางเพศของสื่อมวลชนไทยผลการวิจัยปรากฏว่า ความหมายเรื่องเสรีภาพทางเพศของสื่อมวลชนไทยในประเด็นทั้งสองคือ การเป็นฝ่ายเริ่มต้นในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการสำส่อนทางเพศ

ข้อเสนอแนะ

1.การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลจากสื่อการแสดงจากเรื่องจริงที่นำมาทำวิจัย เนื้อหารายละเอียด ข้อมูล และการอ้างอิงทฤษฎีที่ใช้ค่อนข้างมีความละเอียดสูงและบรรยายเนื้อหาละเอียดค่อนข้างชัดเจน และนำไปต่อยอดหรือทำการวิเคราะห์เนื้อหาให้มีประเด็นต่างๆมากขึ้นและทำการวิจัยต่อเนื่อง

2.การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเข้าถึงตัวบุคคลมากขึ้นและทำการลงพื้นที่เพื่อเข้าถึงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและชัดเจน มีการวัดค่าและมีส่วนร่วมในการทำวิจัย เช่น การหาพฤติกรรมทัศนคติ และการเป็นตัวของตัวเองในกลุ่ม LGBTQ มากขึ้น

References (Example)

- LGBT Pride. (2564). *เรื่องราวการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมของพลังสีรุ้ง*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2123377> [24 สิงหาคม 2564].
- การยอมรับ. (2564). *การยอมรับ LGBTQ ในสังคมไทย*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://www.mcu.ac.th/article/detail/31119> [24 สิงหาคม 2564].
- สิริภพ แกวมาก. (2559). การสร้างตัวละครหลักและวิธีการเล่าเรื่องชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- นิกรอาทิตย์. (2562). *มองเกย์ผ่านสื่อมวลชน. ในเปิดประตูสู่รุ้ง หนังสือและเว็บไซต์ของเกย์ -ประเทศไทยในสังคมไทย. ปีเตอร์เอ. กรุงเทพมหานคร : ควอลิตี้ กราฟฟิคเฮาส์ .152-158.*
- Macomb's, M. (2004). *Setting the Agenda: Mass Media and Public Opinion*. Cambridge: Blackwell Publishing.
- Liotard, J. (1984). *The Postmodern Condition: A Report on Knowledge*. Manchester, 29: Manchester University Press.
- De Lind van Wijngaarden, J., & Ojanen, T. (2016). *Identity Management and Sense of Belonging to a Gay Community Among Young Rural Thai Same-sex Attracted Men: Implications for HIV Prevention and Treatment*. *Implications for HIV Prevention and Treatment. Culture, Health and Sexuality*, 18(4): 377-390.
- ภาพยนตร์. (2564). *ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่ทรงอิทธิพลสูงสุด ที่จะนำคุณเข้าสู่ความบันเทิงใจแบบไร้ขีดจำกัด*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://www.flyboysthemovie.com/2016> [24 สิงหาคม 2564].
- จิตติมา ภาณุเดเตชะ และคณะ. (2562). *การฉายภาพความรุนแรงต่อผู้หญิง วิเคราะห์มุมมองสื่อไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : พี เอ็น พี กรุ๊ป.2558*
- De Lind van Wijngaarden, J., & Ojanen, T. (2016). *Identity Management and Sense of Belonging to a Gay Community Among Young Rural Thai Same-sex Attracted Men: Implications for HIV Prevention and Treatment*. *Implications for HIV Prevention and Treatment. Culture, Health and Sexuality*, 18(4): 377-390.

ปิยะชาติ ทองอ่วม. (2564). ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในละครโทรทัศน์. [ออนไลน์].

แหล่งข้อมูล : <https://www.nangdee.com> [24 สิงหาคม 2564].

รัตนวัฒน์ และ คณะ. (2558). *คุณสมบัติทางจิตมิติของแบบวัดประสบการณ์การเลือกปฏิบัติในกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ ฉบับภาษาไทย*. วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. 13: 43.

เพิ่มศักดิ์ และ จิตต์ระพีพงศ์. (2556). *คุณภาพชีวิตและความพึงพอใจในชีวิต*. วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 12 (4) (มีนาคม 2556). 1 : 10.

จิณณ์นภัส แสงมา. (2559). การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องเสรีภาพทางเพศ ในการตอบปัญหาทางเพศของสื่อมวลชนไทย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 88.